

den Anstalt og fik en anden Mand, som med Kjærlighed omsatte hans Foretagende, og som for at høre det op vilde offere det sit Liv, til at gaae Haand i Haand med sig. Denne Anstalt var Holsteinsminde, stiftet af den ædle Grev Holstein og Institutbestyrer Stephensen. Den Tanke, som foreskrævede disse Mænd, da de stiftede dette Institut, var netop at samle dem, der, for at bruge et Billede, som er brugt i denne Sag, ere ligesom Eidselvfrøet, som flyver rundt omkring fra Veigrøsten, hvor Ukrudtet groer, fordi der Ingen er, der eier det Stykke Jord, hvorpaa det staaer — at samle, siger jeg, disse Stakler, som intet Hjem have, og som, fordi de intet Hjem have, ere bleve forsømte, at aabne disse Børn et Tilflugtssted der; men det var med smaa Midler, de virkede, nemlig deels Tilflugt fra Private og deels ved den Betaling fra Communerne, som blev fastsat, en Betaling, der dog viste sig at være knapt afmaalt. Betalingen var alligevel for høi til, at Communerne vilde sende deres Pleiebørn derhen, fordi de kunde faae dem modtagne andetsteds langt, langt billigere — jeg troer, Betalingen steg til 80 Rd. Denne Sum var knapt afmaalt, og den kunde kun strække til ved Hjælp af private Gaver, ved Børnenes Arbejder og disses Salg og forffjellige andre Omstændigheder, og det var kun ved den rundhaandede Gave, som blev denne Mand til Deel fra Rigsens Side, at 80 Rd. blev en tilstrækkelig Sum til at opdrage flige Børn for. Det var i 1833, at denne Anstalt blev til, og den har haaret velsignelsesrige Frugter, men desværre ikke i det Omfang, hvorpaa den hele Indretning var baseret. Undertiden var Elevernes Antal naaet ned til Halvdelen af, hvad det skulde være efter Planen, nemlig 40 Elever, men i de senere Aar har der dog viist sig det glædelige Resultat, at næsten det fulde Antal er blevet naaet. I Aaret 1835 oprettedes Flakkebjerg Institut, og, saavidt jeg har kunnet følge dets Oprindelse, skete det navnlig ved Hjælp af en Forening, som endnu bestaaer, og som kalder sig Foreningen for moralsk forbedrede Personers og særligt den opvoksende Ungdoms Forbedring. Jeg vilde have ønsket, at denne Forening havde givet sig et andet Navn, fjændt Navnet ganske vist ikke altid svarer til

Gavnet, men det er beklageligt, at den vedblivende har beholdt dette Navn, thi jeg troer, at den derved har gjort Sit til at udbrede Benævnelsen „moralisk forbedrede“ endogsaa til Børn. Men herved skal jeg ikke dvæle. Det blev af denne Forening anseet for et ædelt og stort Maal at stræbe hen til at faae de stærkt forsømte og undertiden endogsaa til Forbrydelser hengivne Børn reddede — faa at sige — endnu i sidste Dieblif fra Forbryderbanen, og dette Maal skal jeg være villig til at paastjønne og anerkjende i fuldeste Maade, thi det maa erkjendes, at der gives saadanne unge Menneffer — man kan vel gjerne kalde dem saaledes, idet det i Reglen er i en Alder mellem 12 til 13 Aar og 14 til 15 Aar, at der er Tale om dette Slags Børn —, som allerebe ere komne saa vidt, at det maastee ikke vil være heldigt at have dem sammen med andre Børn, ikke heldigt for de sidste Skuld, men derimod uberegneligt heldigt for deres egen Skuld; men jeg troer ikke at tage feil, naar jeg siger, at det ikke kan siges om alle dem, som bleve sendte dertil, at de vare saadanne, hvis Selstaa ikke kunde og burde taales blandt andre Børn. Tillige var der, som jeg før sagde, blandt dem, der sendtes dertil, saadanne, der allerebe havde betraadt Forbryderbanen. Saaledes kom det til at staae for den almindelige Bevidsthed, at det var de Børn, som destoværre kaldtes moralsk forbedrede Børn, og unge Forbrydere, der sendtes til denne Anstalt. Senere har Staten, saavidt mig bekjendt, paa Bøggildgaard i Sjælland oprettet en Anstalt af lignende Natur, og disse to Anstalter have i Forening virket til at fjerne de største af de Under, som kunne opstaae ved, at disse forbedrede unge Menneffer bleve overladte til sig selv og fik Lov til at gaae Forbryderbanen, paa hvilken de Fleste af dem havde gjort saa store Skridt, at det med Visshed turde forudsættes, at de ellers vilde ende paa denne Vej. Ogsaa denne Anstalt har vundet overordentlig Anerkjendelse. Den Forening, som har støttet denne Sag, har faaet store Bidrag, saaledes at den, som vi have hørt idag, endogsaa har været istand til at samle store Summer for, som det paatænkes, at udvide den førstnævnte Anstalt.